

Spød jeg har sagt, er, at Plezna har været istand til i 143 Dage af et Felttog, der varede 219 Dage, at lamme den russiske Hærs Operationer; men Grunden til, at jeg kom ind paa Plezna, var ikke saa meget for at fremhæve dette, som for at fremhæve noget Andet, og den Brug, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgkreds gjorde af mine Ytringer, var derfor ikke ganske korrekt. For navnlig at afværge den Frygt, der er hos mange ærede Medlemmer for, at vi ikke skulde blive istand til, naar vi besætte Kjøbenhavn, at skabe en Styrke, stor nok til at forsvare Befæstningen, nævnedes jeg Mez og Strasbourg og den Befæstning, de havde, og jeg nævnedes endvidere af den nyere Krigshistorie Belfort og Plezna. Det ærede Medlem havde nu bedst Brug for Plezna, medens det havde været bedre at tage Belfort med dens Blanding af permanent Befæstning og Feltbefæstning; men det passede ham ikke, og han tog da Plezna som et Vidnesbyrd om, hvad der kunde udrettes igennem Feltbefæstning. Men dertil sigtede mine Udtalelser slet ikke; jeg vilde ved mine Udtalelser overhovedet ikke ind paa nogen Diskussion om Befæstningsgrader, men nøiedes med derom kun at udtale en Bemærkning, der maatte ikke er bleven forstaaet, og jeg skal derfor gjerne gjentage den, men noget udførligere: Mellem en Befæstning af første Rang og en Feltbefæstning ligger der mange Modifikationer, og det maa derfor anses som muligt at finde en, der kan opfylde alle rimelige Fordringer; men paa den anden Side kan man ogsaa paa dette Omraade spænde Fordringernes Bue saa høit, at man ikke alene ikke kan venté at faae Folkethinget til gaa med dertil, men at end ikke jeg, skjøndt jeg har den største Interesse for Kjøbenhavns Befæstning, og i fuldt Maal erkjender dens Nødvendighed, kunde gaa med dertil. Jeg har bestandig kun talt om Kjøbenhavns Befæstning som sidste Reduit for Forsvaret; men jeg ønsker Hovedvægten først og fremmest lagt paa Hæren som Operationshær, og derfor forekommer det mig, at, hvad vi end maatte komme til med Hensyn til Befæstningsspørgsmaalet, bør vi søge at faae en saa god Hær som muligt, og det maa vi dobbelt ønske, saa længe vi ikke give Hæren noget Befæstningsanlæg at støtte sig til. Naar det er sagt, at Fæstningsplanen er mistrøstende, da deler jeg ikke denne Anskuelse. Jeg tror, det er bedre, at der loves Lidt, men holdes Meget, end at der som tidligere loves Meget, men holdes Lidt; men jeg kan heller ikke se, at Planen som Helhed er saa mistrøstende. Den indeholder væsentlig ikke stort Andet, end hvad det ærede Flertal tidligere er gaaet fuldt med til, nemlig at koncentrere Forsvaret paa Sjælland, i Erkjendelse af at det koncentrerede Forsvar, det seige og vedholdende Forsvar, dog rummer Daabet om Frelse, medens det dette Forsvar, som man stiller op derimod, kun er en Fortvivlelsens Kamp, en Organisation af

Nederlaget, blandt Andet af den Grund, at de, der skulle føre et saadant Forsvar, naar Faren truer, maa mangle Troen paa, at de kunne løse Opgaven.

Scavenius: Da jeg ser, at det ærede Medlem for Prestø Amts 6te Balgkreds (Vossen) ikke er tilstede idag, vil jeg opsætte, hvad jeg kunde have at svare ham, til jeg engang igjen ser ham iblandt os. Det, jeg vil udbede mig det høie Things Opmærksomhed for, er kun nogle Ytringer overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgkreds (Berg), som henvendte sig specielt til mig paa et enkelt Punkt. Det ærede Medlem mente nemlig at kunne faae ud af mine Ytringer forleden Dag, at jeg skulde være en Modstander, en Fjende, tror jeg endog han sagde, af det Lovforslag, som foreligger. Dette bevir paa en Misforstaaelse. Jeg har fremhævet de Betæneligheder, som jeg kunde have ved det af den høitærede Krigsminister forelagte Forslag; men jeg har tillige bestemt udtalt, at jeg vil gjøre mit Bedste og mit Yverste, kan jeg sige, for at der kunde komme et godt Resultat ud af Forhandlingerne. Naar jeg har sagt, at det glædede mig af Motiverne til Lovforslaget at se, at efter dette Lovforslags Vedtagelse vilde følge Forelæggelsen af et Lovforslag om Befæstningsanlæg, saa staar jeg ved disse Ord. Det glæder mig, fordi jeg tror, at saabanne Befæstningsanlæg ere nødvendige, for at Forsvaret kan blive effektivt, kan vedvare saalænge, at man med nogen Udsigt til Selb kan gaa en Krig imøde. Jeg har ganske vist ikke ment, og heller ikke sagt, at der ved Vedtagelsen af dette Lovforslag for Folkethinget skulde være nogen Forpligtelse til at vedtage Forslag om Befæstninger. Det er selvsjølgeligt, at kunne vi gennem dette Lovforslag faae en god Hær, kan den bruges i Krigen, enten vi have Befæstninger eller ikke. Spørgsmaalet om Befæstninger staar for saa vidt fuldstændig frit. Jeg har derimod, efter den Leilighed, der forekommer mig at være givet i Motiverne, allerede nu, om man vil paa Forhaand, udtalt min Mening om, hvad der i saa Henseende vil være nødvendigt; videre er jeg ikke gaaet. Jeg vil dog endnu gjøre den Bemærkning overfor det ærede Medlem, at det ligesom det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) forekommer mig, at er man først kommen til den Erkjendelse, at Forsvaret maa under meget sandsynlige Omstændigheder koncentreres paa Sjælland, at Forsvaret dernæst, hvis en Landgang ikke har kunnet afslaa, efterhaanden maa koncentreres om Kjøbenhavn, at, hvis Kjøbenhavn falder, er dermed Krigen endt, at endvidere det derfor vil være nødvendigt, hvis en Befæstning ikke isorveien er tilstede ved en Krigs Udbrud, at optaste Feltbefæstninger omkring Kjøbenhavn, er man kommen saavidt, forekommer det mig, at det er en naturlig Konsekvens at sige: lad os hellere, istedetfor